

Blandt nogle papirer som jeg fik overgivet fra min bror Lars Nørsgaard var der et stilehæfte af min mors fra 1914, Martha Nørsgaard (født Korsgaard). Hun går på det tidspunkt i første G på Hjørring gymnasium og er 16 år. Stilen hedder: ”**En Oplevelse i sommerferien**“.

Hun er da hjemme i Haslevgaarde (Kystvejen 189.) og fortæller om en sejltur langs kysten ned til Mariager fjord og Als Odde ned til daværende lods Sørensen. Jeg synes selv, der er mange gode beskrivelser om egnen.

Lige lidt forklaring til stilen. Kusinen min mor omtaler er datter af Jørgen Jensen, som er bror til Marthas mor Margrethe gift med Andreas Korsgaard.

Han ville ikke være landmand og køre Haslevgaard videre. — Hans brødre var jo alle døde af TB -en. Han endte med at blive gasværksbestyrer i Hjørring. Det er hos ham, min mor Martha bor, til hun bliver Student. Kusinen Gudrun er datter af onkel Jørgen, som vi alle i familien kaldte ham.

Margrethe bliver gift med Andreas Korsgaard, der overtager gården.

Min mor Martha bliver uddannet læge.

Ingil Nørsgaard

Martha Korsgaard ”**En oplevelse i sommerferien**”.

Min Sommerferie 1914 tilbragte jeg sammen med min Kusine Gudrun hjemme paa min Fars Gaard, der ligger i Als sogn syv Mil syd for Aalborg og bærer Navnet ”Haslevgaard”.

Jeg vil nu fortælle, hvad vi oplevede her en af de første Lørdage i Ferien.

Det var Lørdag Formiddag. Gudrun og jeg havde faaet Indbydelse fra to Veninder, der bor i Als Odde, til at komme derned om Eftermiddagen og besøge dem. Deres Far, som er Lods Sørensen, vilde give en Sejltur. Als Odde eller Lodshusene ligger, hvor Mariager Fjord munder ud i Kattegattet. Det er en lille Landsby, som bestaar af Fiskerhuse og Bygninger, hvori Tolderne og Lodserne bor. Vi var henrykte over Indbydelsen, thi det er altid saa morsomt dernede, men hvordan skulle vi komme derned? Vi havde ingen Cykler, og der er omtrent to Mil fra Haslevgaard til Als Odde. Først som vi sad og spekulerede paa, hvordan vi skulle komme afsted, kom min Far og fortalte, at vi kunne komme til at sejle derned i

Motorbaad. Kl.1 vilde der nemlig komme en hel Del rejsende Husmænd for at se vor store Frugthave i Haslevgaarde. Disse skulle sejle til Hadsund. Motorbaade fra Als skulde komme og hente dem. Vi kunne saa sejle med og blive sat i Land ved Als Odde. Det lod vi os ikke sige to Gange. Hvad kunne vel heller være behageligere end at sejle derned paa saadan en varm Dag, som det saa ud til at blive.

Da klokken var 1, kom Husmændene saa, og medens de besaa Haven og hørte paa Fars Foredrag oppe fra en Kæmpehøj, som er rejst i den sydlige Ende af Haven, klædte vi os paa. Da vi var færdige, ilede vi ned til Havet, for at se, om Motorbaadene var kommet fra Als. Det var de netop, og to Mænd i et Par smaa Baade roede ind mod Land. Vi skulde saa vade ud til disse, som saa sejlede ud til Motorbaadene med os. Den ene Motorbaad var meget stor, paa den var der hejst en Mængde Flag, og Musikkorpset fra Frivillig Drengesforbund i Aalborg, som ferierede i Als, og en Del Badegæster var med. Det saa helt festligt ud. Vi glædede os rigtig. Nu kom ogsaa Husmændene, de var alle i strålende Humør over saadan at skulle ud at sejle.

Vi trak nu vore Strømper og Sko af og begav os paa Vej ud til Baadene, det hele gik under Spøg og Latter. De smaa Baade maatte begge gaa ud tre Gange, inden alle var bragt ud paa Motorbaadene. Vi ville helst paa den store. Det fik vi ogsaa Lov til. Under Tonerne af ”Kong Kristian...” satte den sig nu i Bevægelse, og vi gled afsted hen over Vandet, ofte gyngede det ikke saa lidt, og skønt vi ikke var længere ude, end at vi kunne se Land, saa var der dog mange af de små Musikanter, som maatte ofre deres Middagsmad til Fiskene. Gudrun og jeg holdt os tappert, vi stod og saa ind mod Land, hvor de høje Bakker, som næsten hele Vejen ligger langs Stranden, tog sig overordentligt smukke ud.

Kl. 3 naaede vi ud for Als Odde, her kunne Baaden lægge til ved Molen, saa vi behøvede ikke at vade i Land. Vi tog nu Afsked med Husmændene, hvorefter de sejlede videre op ad Fjorden mod Hadsund. Paa Molen stod mine Veninder, Ella og Gerda, og tog imod os. Vi gik med dem hjem, hvor en Kop Chokolade ventede paa os. Da vi havde drukket denne, besluttede vi at tage en Tur hen i den nærliggende skov, thi først kl 5 kunne vi komme ud at sejle. Lods Sørensen, mine Veninders Far, som ville give

Sejlturen, havde nemlig Udkig til denne Tid. Vi gik saa hen i Skoven for at smage paa Blaabærene, hvoraf der var en Mængde. Da vi havde spist os mætte, fordrev vi Tiden med Leg inde paa en aaben Plads.

Pludselig opdagede vi saa, at Klokken var over 5. Vi styrtede saa hjem, saa hurtigt vi kunne og fik i en Fart noget at spise, hvorefter vi ilede ned paa Molen. Her var Lods Sørensen og en af Tolderne netop ved at gøre Lodsbaaden klar. Tolderen skulde ud til et Skib, som kom inde fra Fjorden, og Sørensen skulle ud for at styre en Skonnert, som laa ude i Havet og ventede paa Lods, ind til Hobro. Vi fik Lov til at tage med og snart sejlede vi med den store Lodsbaad ud til skibet i Fjorden. Da vi naaede dette, blev Baaden bundet saa tæt til siden af det, at vi kunne springe op paa Dækket, medens vi stadig sejlede udefter. Kaptajnens Kone og Datter var med, de fortalte os, at de skulde til Aarhus. Vi fik en lang Sludder med dem og besaa Skibet fra Ende til anden; saa maatte vi igen springe ned i Lodsbaaden, thi nu var vi omtrent ude ved det andet Skib, som vi skulle hen til. Det var en stor tremastet Skonnert; paa Flaget kunde vi se, at den var Tysk. Vi var vældig spændte paa at komme hen og se, om der var ene Tyskere ombord. Vi kunne alle lidt Tysk, og ville nu gerne høre, om vi kunne forstaa dem. Vi blev heller ikke skuffet. Da vi var naaet hen til Skibet og blevet bundet fast til det, klatrede vi derop, Sørensen ogsaa. Hele Besætningen bestod af Tyskere, og kun Kaptajnen kunne lidt Dansk. Ved at høre vort "Guten Tag!" blev de saa glade. De snakkede med os, og morede sig over os, naar vi engang imellem begik en Bommert. Vi blev vist omkring paa Skibet og blev forklaret alt. Selv Maskinrummet besøgte vi; og det gik helt udmærket med at forstaa dem.

Skibet laa en halv Mil ude. Sørensen kom nu til Roret, og Maskinen blev sat i gang, og saa gik det for fulde Sejl ind mod Als Odde igen. Da vi kom her udfor, maatte vi igen ned i Baaden, og efter mangt et "Leben sie wohl!" sejlede vi med Tolderen ind til Als Odde. Da vi kom i Land, var det allerede noget ud paa Aftenen, og hvordan skulde vi komme hjem? Det havde vi slet ikke tænkt paa før. Ella og Gerda tilbød os nu at laane deres cykler, og det tog vi imod; saa hastede det jo ikke saa stærkt med at komme hjem. Vi gik saa hjem til Lods Sørensen, hvor vi spiste Blaabær med Mælk og spillede og sang en Times Tid; men

kunne så heller ikke vente længere, thi det var ved at blive mørkt. Vi tog saa Afsked og begav os paa Vej.

Da vi havde cyklet en Mils vej, lød der et Knald fra Baghjulet paa Gudruns cykel, og al Luften var ude. Det var for sent at komme ind nogen steder og faa den lappet. Vi maatte finde os i Skæbnen og trække den sidste halve Mil hjem. Det var dog ikke saa galt; thi det var et vidunderligt dejligt vejr. Endelig langt om længe kunde vi se de første Træer i vor have, og nu kom Humøret op igen. Vi sang Resten af Vejen hjem, lige til vi naaede Laagen i den sydligste Ende af Haven, saa gik vi ind ad denne, thi vi var i alt for munter Stemning til at gaa ned i seng. Vi satte os paa Højen og betragtede den smukke Natur. Himlen var fuld af Stjerner, og det var Fuldmåne, den sad ude over Havet og kastede sine Straaler ned i Vandet, saa det glimtede og straaede. Saa vi mod Nord, laa der vor Nabos store gamle Granskov og saa saa mørk og alvorlig ud. Bagved glimtede Hals Fyr. Mod Syd kunde vi lige skimte Taarnet af Als Kirke, den ligger paa en Bakke højt over selve Byen. Man kan knap tænkte sig et mere romantisk Syn. Da vi havde siddet — en hel Time tror jeg, begyndte det at blive køligt, og vi gik endelig ned, satte Cyklerne ind i Laden og listede os, for ikke at vække Far og Mor, op i Gæsteværelset, krøb i Seng, og trætte som vi var, sov vi trygt til Kl 10 næste Formiddag.